

Tavaszi ébredés

Ásítózva kel fel az álmos Napocska,
Ébredszik mező erdő minden lakosa.
Lassan bontogatom ki nyugvó ágaim,
Bizsereg az élet minden pontjain.

Pattanak a rügyeim, színesedik a rét is,
Csicserehad lepi el a koronám tetejét is.
Mégfáradt törzsembe nyomot hagyott a tél zord szele
Gyengéden ápolja Tavaszanyó gondoskodó keze.

Apró zsenge leveleim napsugarak símogatják,
Finom melegséget adva mind életre hívják.
Téli vendégeim lomhán ébredeznek,
Odumból már minden csemegét megettek.

Zsenge hajtásaim messzire nyújtóznak,
Vidáman viszik a hírt: újra tavasz van!
Társaim is szépen lassan felélednek,
Így alkotjuk mi a gyönyörű Természetet.

Kosár Jázmin 4.a